

skabet nu desuagtet bliver udfkrevet, da Sønder-
rives Contracten, og det bliver neppe muligt
for Rhederen eller Capitainen at faae de
Penge tilbage, som ere blevne udbetalte til
Mandskabet, fordi de i Reglen anvendes til
Anskaffelse af Klæder og andre Nødvendigheds-
artikler. Naar man altsaa saaledes ikke vil
indrømme, at Udmonstringen skulde være en
Grund til ikke at indfinde sig ved Sessjonen,
eller til at blive fritagen for Udskrivning, da
griber man paa en ganske anden Maade
ind i Skibsarten end man gjør, naar man
blot blev staaende ved Forhyringen. Jeg skal
endnu henlede Opmærksomheden paa, at der i
§ 2 staaer Udtrykkene: „uden at være fravæ-
rende i Fart“; „fraværende“ er her et Udtryk,
der, saavidt jeg veed, er kommet til; thi i den
oprindelige Udskrivningslov staaer i § 49 kun
de Ord: „uden at være i Fart“; her er alt-
saa gjort et Tillæg, nemlig „fraværende“.
Hvormeget Indflydelse dette skal have, det er
dog vistnok i høj Grad tvivlsomt, og det vil
neppe kunne findes hensigtsmæssigt i en Lov,
som man erkjender for aldeles transitorisk, at
gøre et Tillæg af et Ord, som dog kan have
stor Indflydelse paa hele Udskrivnings-Mand-
skabets Stilling. Endnu maa det erindres, at
 Slutningen af Paragraphen omtaler, at, for-
saavidt et større Antal af Mandskab er blevet
udfkrevet, da kunne disse atter fritages for
Udskrivning ved Justitsministeriets Foranstalt-
ning. Naar man nu tænker sig, hvorledes
dette maa influere paa selve Mandskabet, bør
man dog være lidt betænkkelig ved at gaae ind
paa de foreslaaede Regler. Naar Mandskabet
er paamonstret, og saa bliver udfkrevet, da
bliver Capitainen med sit Skib visstnok ikke
liggende for at vente paa, om der er udfkrevet
for meget Mandskab, og dette altsaa muligviis
vil blive fri ved Justitsministeriets Kjendelse.
Det skeer altsaa, at Contracten bliver hævet,
og muligviis vil der ingen Nødvendighed være
for, at denne Contract hæves, Mandskabet
mister altsaa sin Gyre, og skjøndt det jo nok
er antageligt, at det atter vil komme i Fart,
er det dog vist, at der vil hengaae kortere
eller længere Tid, inden det vil skeep, og man
paalægger derfor Udskrivningsmandskabet en
større Byrde, end der forekommer mig at være

nødvendig; idetmindste bør man vist meget nøie
overveie, om man ikke derved gjør Byrden for
det udfkrevne Mandskab større, end det folge
Forholdene er absolut nødvendigt.

Justitsministeren: Jeg skjønner ikke,
at Handelsmarinens Lary vil være mindre
betrygget ved det Forslag, som jeg har tilladt
mig at gjøre, end ved de hidtil bestaaende Be-
stemmelser. Jeg troer tværtimod, at Handels-
marinen vil være langt sikkrere paa at kunne
faae det Mandskab, den behøver, vil kunne
vælge Matroser med langt større Visshed om,
at de ikke senere ville kræves til Statens Tje-
neste, efter dette Forslag, end efter de hidtil
gjældende Regler. Efter Forslaget vil Staten
indskrænke Udskrivningen indenfor Grændserne
af visse Aldersclasser, og det vil altsaa staae
Handelsmarinen frit for at vælge til Beman-
dingen af Koffardifarten alt Mandskab af de
Aldersgrændser, som ikke er indenfor Grænd-
serne af det, der skal staae til Marinens Dis-
position; der kunde da indgaaes Contracter,
endogsaa blot en Forhyrings-Contract, uden at
den endelige Udmonstring fandt Sted, med
fuldkommen Sikkerhed, ittedetfor at, efter de
ældre Regler, var den Fritagelse, der var for-
bunden med Forhyring, steds bunden til den
Betingelse, at Marinen ikke behøvede de Paa-
gjældendes Tjeneste. Saalænge som Staten
kunde undvære dem, saalænge skulde de forbi-
gaaes, men der var ikke nogen Sikkerhed for
Koffardifarten, at den virkelig kunde beholde
de Matroser, som allerede vare forhyrede til
den private Fart. Jeg kan fremdeles ikke see
rettere, end at, naar Loven skal opnaae sit
Diemed, maa det ogsaa bestemmes, at end ikke
Udmonstringen kan fritage for Udskrivning i de
her bestemte Aldersclasser. Vil man gaae en
anden Vej, kunde det dog unægteligt skeep, at
det Udskrivningsmandskab, man paareguede til
Statens Tjeneste, kunde saaledes forringes, at
man ikke kunde faae det fornødne Antal inden-
for de Aldersgrændser, som man har ventet at
kunne indskrænke sig til. Endelig mener jeg
ikke, at der er skeep nogenformhelst Forandring
ved de paapegede Udtryk: „fraværende i Fart“;
jeg troer, at det at være i Fart og at være
fraværende i Fart, er aldeles det Samme; thi